

[Kjærulff-Schmidt]

hvilken løsning der skal vælges på dette punkt. Vi tror dog ikke, at det vil være tilstrækkeligt at standse ved den løsning, der fremgår af regeringens forslag, selv om man måtte indføre en eller anden form for regelmæssig orientering af folketinget om tilsynsmyndighedens virksomhed.

Der er en lang række andre spørgsmål, som vi også kommer til at beskæftige os med. Der er problemerne omkring administrativ og økonomisk samordning af edb-registrene. Der er spørgsmålet om, hvilke anvendelsesområder disse lovbestemmelser i det hele taget skal gælde for. Her tænker jeg især på de private registre: kan vi klare os med generelle bestemmelser for de private registres vedkommende, eller skal vi ligefrem indkredse anvendelsesområderne, som regeringens forslag gør det, ved at opregne bestemte virksomhedstyper, bestemte branchetyper, og så gå helt ned i detaljer med, hvordan de skal være kontrolleret? Der er videregivelsesreglerne, som er utrolig vigtige, men det er da et stort spørgsmål, om man overhovedet kan finde frem til videregivelsesregler, der er betryggende. Hvad er den væsentlige interesse, som en myndighed skal have for at kunne kræve oplysninger videregivet til sig? Tja, det er vel sådan, at hvis en myndighed ønsker nogle oplysninger frem, vil den vel altid finde, at det har væsentlig betydning for den at få oplysningerne frem, ellers ville den vel ikke ønske dem. Men det er problemer, vi må diskutere videre. Nu har vi foreløbig disse lovforslag og bemærkningerne til dem, et materiale på 50.000 ord, til at starte med, både regeringens oplæg og de to forslag fra det radikale venstre og retsforbundet, som der er mange rigtige enkeltheder i.

Det, der har vores største sympati, er, at alle partier nu er villige til at tage fat på problemerne, og det har også vores store sympati, at justitsministeren i sin fremsættelsestale i lighed med sin forgænger udtrykkelig siger, at regeringen er åben over for andre lovforslag end sine egne og åben over for andre løsninger end sine egne. Det betyder, at vi nok i retsudvalget i et vist omfang kan betragte regeringens lovforslag som et oplæg, en skitse, et udkast til, hvordan man måske kan løse problemerne eller prøve på det. Jeg tror, at alle, der interesserer sig for disse spørgsmål i folketinget og uden for folketinget, nu i de kommende måneder bør gøre alt,

hvad de kan, for at komme med bidrag, der kan være med til at præge den lovgivning, der bliver tale om her.

Jeg ser ligesom den forrige ordfører frem til, at vi kan få et godt og forhåbentlig frugtbart samarbejde om disse spørgsmål i retsudvalget, så folketinget kan gennemføre en lovgivning, som hele tinget synes man kan være bekendt.

Anders Andersen (V):

Man skal vel være forsigtig med at starte med at sige, at man kun vil knytte nogle få bemærkninger til lovforslagene, og alene henvise til det, man sagde, sidste gang vi havde disse forslag til første behandling – og dér kan jeg da henvise til Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 3533 ff., hvor jeg kom med en række bemærkninger, for det går jo tit sådan, at selv om man starter med at sige, at man har kun nogle få bemærkninger, bruger man alligevel det meste af taletiden – det lagde jeg mærke til socialdemokratiets ordfører gjorde.

Men det hænger vel sammen med, at det er et område, som jo i højeste grad interesserer os, fordi der hidtil ikke har været nogen lovgivning herom, og hvor man står over for en lang række problemer, som vi skal prøve at analysere, som vi skal prøve at tage stilling til, og om hvilke vi skal prøve at udforme en lovgivning, der har den balance, at der tages det tilstrækkelige og afgørende hensyn til det enkelte menneske, men at man også i det offentlige og i erhvervslivet kan leve med de regler, som man fastsætter i lovgivningen.

Jeg vil gerne henvise til det heldagssamaråd, vi havde efter sommersamlingen med den tidligere justitsminister. Jeg tror, at vi, der deltog i dette samråd, fik en meget nyttig indføring i baggrunden for en lang række af de paragraffer, som var stillet op. I hvert fald var det for mig og min kollega, som deltog i dette møde, en meget nyttig indføring, vi fik i hele problematikken. Det viste vel i og for sig også, at vi her står, jeg havde nær sagt for en gangs skyld, over for en lovgivning, der sådan set ikke er politik i, men hvor der fra alle sider er en fælles interesse i at nå frem til det bedst mulige grundlag, og det er jo i sig selv et godt udgangspunkt for, at man kan nå til de rigtige resultater.